

съедини къмъ държавата си земи, които съ български и които, като такива, съ взимали участие въ възстанията на Кара-Георгия. Тъхното население е мислъло чрезъ свободата на Сърбия да се приближи до своята. Тъй сръбското княжество отъ 24.440 кв. км. става на 37.740 — увеличава се съ 13.300 кв. км.¹⁾.

Закръглила по този начинъ източните си прѣдѣли, доволна, както отъ умѣлoto използване на трудното външно и вътрѣшно положение на Турция, така и отъ това, че присвоеното население е прѣпочитало сръбското християнско управление прѣдъ иновѣрното турско — нѣщо твърдѣ понятно, — Сърбия замисля да се спустне надолу по Морава, за да си гарантира централно положение на Балканитѣ. Ней я заблизва мисълъта да стане моравска държава, като прѣмѣсти тяжестта на своята територия отъ съверо-западъ къмъ юго-изтокъ. За да сполучи въ това, обаче, и съ потрѣбни нови размирици въ съсѣднитѣ турски провинции, които да използува, споредъ свое щение. Леснинътъ успѣхъ съ прѣединението на земите източно отъ Млава я прави и не-търпелива и смѣла. И тя започва систематически да дѣйствува за възбунване на поморавското население, което скоро се подава на интригитѣ и, благодарение на административната и финансова анархия въ турската империя. Въ Поморавия по наущение отъ агентитѣ на сръбската властъ, които обѣщаватъ на недоволното население всевъзможни срѣдства за едно въоръжено възстание, както и военна подкрепа отъ страна на Сърбия, населението се повдига на нѣколко пѫти срѣщу турското владичество. Най-скжло плаща, обаче, то опита си прѣзъ 1841 год. Възстанието по сѫщина не е било насочено срѣчу върховния прѣставителъ на империята, а само противъ системата на управление. То е било замислено по-скоро като миренъ протестъ, отколкото като въоръжено сълкновение, макаръ сърбитѣ да съ го готвили като такова. И, ако пашата би послушалъ прѣставителитѣ на възбуненото население, което не е искало отъ него нищо друго, освѣнъ приложение на гюлханския хатишерифъ, нишката буна би се свършила безъ капка кръвъ за благото на владѣтели и на подчинени. Въ сѫщностъ спечелва Сърбия, която бѣрза да поеме ролята на умиротворитель и успѣва да се направи

¹⁾ Цвијић. Географски и културни положај Србије, стр. 7.